

कौशिज पु० ब० व० देशभेदे “पञ्चालाः कौशिजाश्चैव नैक-
पृष्ठाः धुरन्धराः” भा० भी० ८३० जनपदकथने

कौशी(षी)धान्य न० कौशे(षे)भवा कौशी(षी) कर्मधा०
कौशे(प)जाते धान्ये तिलादौ । “सर्वं मेवैतदहः कौशी-
(षी)धान्यं विवर्जयेत्” का० या० श्रौ० २।१।१०

कौशे(षे) १ न० कौशा(षा)दुधिनम् ढक् । कनिकोपादिजाते
यस्य अमरः “निनीभि कौशे(षे) प्रसुपात्तरागम्” कुमा०
“कौशेयं व्रजदपि गाढतामजसम्” माघः “हाहालो-
हितकौशे(षे)यपरिधानम्” काद० “कौशेयाविकयोद्धौ”
समुना तच्छोधनद्रव्यमुक्तम्

कौश्य लि० कुशसेदम् प्र० । १ कुशसंस्त्रिनि शयनादौ
“प्रास्कन्दकथने कौश्ये दृष्ट्यां गत्यमिव स्रवम्” भा०
अनु० ७।३०। कुशस्य गोलापञ्चं वा० प्र० । २ कुशगोत्रजे
अभिभेदे पु० “तं होवाच सुमन्वाः कौश्यः” शत० ब्रा० १०।
५।५।४ “कौश्यः कुशगोत्रजः” भा० । तेन ब्राह्मणे
कोष्य इति सूत्रेण युक्तपठस्तु प्रामादिकः ।

कौशा(सा)रव पु० कशा(पा)रोरफयस् षष्प्रश् । कुशा(पा)
रोमुनेरपत्रे मेमेवे “यायतः कृतवान् प्रयान् चता कौ-
शारवायतः” भाग० १।१।१ “कौशारवस्य मेमे यस्यायतः”
श्रीधरः “ननु ते तत्त्वमंराध्य अयिः कौशारवोऽन्तिमे”
भाग० २।४।१ वाङ्मा० इज । कौशारविरच्यत “यत्
कौशारवेणस्य संवादोऽध्यात्मसंस्कृतः” भाग० २।१०।५२

कौषिक लि० कौशिक+पृषो० । १ कौशिकशब्दाद्यै मेदि० २ दुर्गा
मूर्तिभेदे स्त्री “गरीरकोपाद्युत्तमाः पार्वत्याः निः-
सृतास्त्विका । कौषिकीति सभाख्याता ततो लोकेषु गीय-
ते” देवीमा० “कायकोपात्रिः सृता या कालिकायाम्
भैरव । सा कौषिकीति विख्याता चारुरूपा मनोज-
रा” बालिका० पु० ६० अ०

कौषीनक पु० कुशीतकस्यापत्यम् षष्प्रश् । कुशीतकपिपुत्रे
बह्वृचां प्रत्यहं तर्पणीये अर्पिभेदे कहोड्डे “कहोड्डः कौ-
शीतकमित्यादि” आश्व० गृ० १।४।४।२२ अर्पितर्पणे ।
कुशीतकस्यापत्यम् इज् । कौशीतकिरपि कहोड्डे प्रपौ
“तदुहोगात्र कहोड्डः कौषिकिकः” शत० ब्रा० २।४।२।१।
तत्त्वस्त्वित्वत् कौषितकिब्राह्मणं कौशीतकी उपनिषद्
अथ्वेदात्तर्गता ।

कौशीतकिन् पु० ब० व० । कौशीतकेन प्रोक्तमधीयते णिनि ।
कौशीतकेन प्रोक्ताध्यायिषु । “सदस्य सप्रदं कौशीतकि-
नः समामनन्ति आश्व० गृ० १।२।१।

कौ(षी)तकी कुशीतकस्यापत्यम् षष्प्रश् ङीप् । अगस्त्य
पत्यां त्रिका०

कौशीतकेय पुंस्त्री कुशीतक+वा० अपत्ये ढक् । कुपी-
तकस्यापत्ये कहोड्डे “अथ हैनं कहोड्डः कौशीतकेयः
फमन्ध” शत० ब्रा० १।४।६।४।१।

कौष्ठवितक लि० कुठविदि तद्विद्यायां साधु कल्या० ठक् दस्य
चरत्वेन तान्ततया ठस्य क इत्येके । कुठविद्यासाधौ । दस्य
चरत्वाभावमात्रस्य तान्तत्वाभावेन कौष्ठविदिक इत्यन्ये त-
न्मतेनैव तथारूपं २।५।४० उक्तम्

कौसीद्य न० कुत्तसितं सीदन्तिन् सीद+वा० आधारे श स्तार्थे
प्र० । १ आकळे २ तन्मायाश्च हेम० । कुसीदस्य भावः
ध्वज् । २ दक्षिणकुसीदहसौ शब्दः ।

कौसुम न० कुसुमेन निर्गतमण्डपम् । १ पुष्पाङ्गने अमरः । तस्ये-
दमण्डपम् । २ पुष्पसंस्त्रिनि लि० “विनवति सुदृशो दृशोः
परानं प्रययिनि कौसुममानवानितेन” माघः

कौसुम पु० कुसुम+स्तार्थे षष्प्रश् । १ अरच्यकुसुमे २ शाकभेदे
राजनि० । कुसुमेन रक्तम् अण् । २ कुसुमभारजिते
वस्त्रादौ लि० “कौसुमं पृथु कुचकुम्भसर्पिर्वा वासः” म वः ।
तस्येदमण्डपम् । कुसुमसम्बन्धिनि लि० “दिनकरकरसङ्ख्यात्
कौसुमरागम्” माघः । उभयतः स्त्रियां ङीप् ।

कौसुरुविन्द पु० दशरातसाध्ययामभेदे “कौसुरुविन्दः” का-
त्या० श्रौ० सू० २।१।५।१८। “द्वितीयो दशरात एतत्तस्यः”
संख्या०। मायणीयवाग्वाननरं कौसुरुविन्ददशरातस्य २ प्रथमे
तस्येव “कौसुरुविन्दः प्रथमन्तर्द्वः” कात्या० २।४।१।

कौसुरुविन्दि पु० कुसुरुविन्दस्यापत्यम् इज् । तदपत्ये उहा-
लके सुनौ “कौसुरुविन्दरुहालक आरुचौ ब्रह्मचर्यसु-
वास” शत० ब्रा० १।२।२।१। [क्ते जटाघ०

कौस्तिक लि० कुस्तया चरति ठक् । पायकारके पायसु-
कौस्तुभ पु० कुं भूमिं स्तुप्नाति कुस्तुभोजनधिः तत्त्व भवः
अण् । विष्णुर्विष्णुः स्ये “कौस्तुभस्तु महतेजाः कोटि-
स्रव्यं समप्रभः” इत्युक्तजयस्ये मणिभेदे । तस्य वस्तुहास्य-
पत्तिकथा हरिवं० २२ अ०

“सुरासुरगणाः सर्वे सहिता ववणाभसः । गन्दरं पुकारं
कृत्वा नेत्रं यासुकिमेव च । समाः बहून् मथितं जगं
भोगधिभिः सह । शीरभूतं समायोगादमृतं समपद्यत ।
तज्जहुरसुराः पूर्वमाक्रान्ता बोभमन्नुना । तदा पश्चाज्ज
हुरेवाः कामतेजोवलाग्निताः । ध्वनलरिकाया मया
ओर्द्वीवी कौस्तुभोमणिः । शयाङ्गो विमलश्चापि सहस्रस्य